

Una nació en moviment

L'actual Parlament de Catalunya, sorgit del 27-S, és el més legítim de la història de Catalunya: més de quatre milions de vots atorgaren la primera majoria absoluta independentista

Des de 2012 hi han hagut sis eleccions a Catalunya: dues al Parlament català, dues al Parlament espanyol, unes municipals i unes europees. Les participacions electorals a Catalunya hi han estat molt altes, amb un rècord històric de participació en les eleccions al Parlament de Catalunya del 27 de setembre de 2015 (les anomenades eleccions “plebiscitàries”, que volien substituir el referèndum no autoritzat pel govern espanyol el 2014): va votar aquell dia el 77% del cens, quatre milions de persones, la votació més alta de la història de Catalunya. I això que 200.000 catalans a l'exterior no van poder votar a causa de les múltiples traves al vot per correu de la burocràcia espanyola.

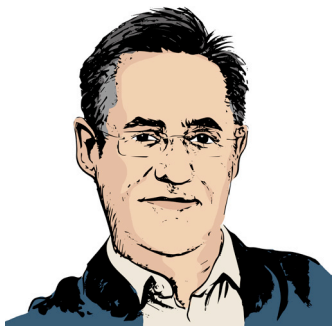
Aquest rècord de participació impressiona molt a Europa: com més alta és la participació en unes eleccions, més fort i contundent és el mandat democràtic que es deriva del resultat electoral. Avui a Europa no hi ha cap parlament escollit sense vot obligatori que tingui una participació tan alta com l'obtinguda a Catalunya el 27.9.2015. A Madrid ignoren sistemàticament aquest fet, però a l'exterior és un element de legitimació molt gran de l'actual procés català.

En les sis eleccions esmentades a Catalunya la victòria electoral ha estat per als partits independentistes i per als partits pro-referèndum, al mateix temps que els dos grans partits espanyols, PP i PSOE, han assolit mínims històrics electorals a Catalunya: sumats, del 25% al 35% del vot. De fet, les eleccions del 27.9.2015 foren possiblement les eleccions més sem-

blants a un possible referèndum d'independència de Catalunya: el 89% dels votants van votar partits clarament posicionats amb el Sí (48,5%: JxSí+CUP) i amb el No (39,5%: Cs+PSC+PP), mentre que els partits que anaven a les eleccions com si fossin unes autonòmiques normals solament van assolir un 11% dels vots (CSQP+UDC+PACMA).

A Madrid van fabricar ràpidament la mentida que “els independentistes van perdre el referèndum”, fent la trampa de sumar tots els votants de CSQP amb el bloc del No. S'ha vist, però, que Podem i EUiA són diferents d'ICV i han cridat a la participació en el referèndum del proper 1 d'octubre de 2017.

L'Estat espanyol va fer servir sense miraments tots els seus aparells i instruments per fer guanyar les eleccions del

RAMON TREMOSA

27.9.2015 als partits unionistes: diplomàcia, funcionaris, serveis d'informació, mitjans de comunicació, correus, tribuns, banca, Església, Agència Tributària, unitats policials que generen informes falsos, manipulació barroera de respostes oficials de la Comissió Europea a una setmana de les eleccions (vam descobrir que la resposta anglesa era totalment diferent —neutralitat de la Comissió Europea davant del procés català— i contràries a la versió espanyola, portada del diari ABC set dies abans de les eleccions: “Expulsió de la UE d'una Catalunya independent”)... Tot i això, l'Estat espanyol va veure com l'endemà del 27.9.2015 arreu del món es repetia un mateix titular a la premsa mundial: “Victòria independentista a Catalunya per majoria absoluta”.

El gran salt del procés d'independència català va ser la victòria del 27.9.2015 contra tot aquest gran aparell de l'Estat espanyol mobilitzat. La factibilitat de la independència ha arrelat entre els catalans i ha esdevingut creïble internacionalment, ja que valora les massives i reiterades mobilitzacions, impecablement cíviques i pacífiques, sense violència ni aldarulls. La campanya de Junts pel Sí del 27.9.2015 va ser impressionant, per tal com va organitzar dia sí dia també els mítings electorals d'una coalició electoral més massius de la història política recent europea: “Certament, sou una nació en moviment” em diuen sovint a Brussel·les. No tingueu cap complex quan des de Madrid diguin que no tenim dret a votar el proper 1 d'octubre.

Eurodiputat independent pel PDeCAT